

Charakterystyka Jacka Soplicy

Jacek Soplica to jedna z najważniejszych postaci w literaturze polskiej. Jest swoistym symbolem romantycznej przemiany, cierpienia za grzechy własne i za ojczyznę. Pierwsze stadium biografii Jacka ukazuje go jako przedstawiciela średniozamożnej szlachty. Był przystojnym, ale i pysznym mężczyzną. Warto wspomnieć, że podobał się kobietom m. in. dzięki perfekcyjnie opanowanej sztuce władania szablą, pewności siebie, sile. Charakter Jacka definiuje jego zachowanie. Skory do kłótni, dumny o temperamencie choleryka, działający w porywie chwili. Te właśnie cech stały się jego przekleństwem.

[Kupuj audiobooki bez wyjmowania pieniędzy z portfela! >>>](#)

Zaczął się od miłości do Ewy – córki Stolnika, który nie zamierzał godzić się na ich związek. Bohater przekonany o swojej godności i honorze, żeni się z inną kobietą. Na świat przychodzi mały Tadeusz Soplica, a wcale Jackowi nie pomaga. Zaczyna się picie, stagnacja, coraz gorzej odnosi się do żony, aż w końcu żądny zemsty zabija Stolnika. Jest to chwila najtragiczniejsza, ale zarazem przełomowa w jego życiu. Soplica zaczyna rozumieć swoje grzechy, wyjeżdża za granicę, aby w murach klasztoru odbyć życiową pokutę. Jest to niezwykle istotny moment, ponieważ zwykłe przyziemne sprawy przedkłada nad romantycznymi zasadami miłości do Ojczyzny i nade wszystko przemiany wewnętrznej. Od tej pory jego charakter cechuje pokora, hart ducha, patriotyzm, wytrwałość. Pod wpływem doświadczeń z przeszłości staje się mądrzejszy, wykonuje obowiązki emisariusza, walczy o ideały. Pełen skromności nie wywyższa się, wie, że jest pokutnikiem, który całe życie błaga o przebaczenie win.

Tak oto następuje przemiana Jacka, który mimo win i ciężkich grzechów może być oceniony pozytywnie, ponieważ wie gdzie popełnił błąd. Zaczyna od nowa życie, które podporządkowuje wartościom i ideałom najważniejszym.